

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 18. julij 2007

letnik XV

Št. 19

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča
o spremembah in dopolnitvah zakona o zasebnem varovanju

2

Mnenje komisije državnega sveta

8

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih
vprašanjih in pobudah

11

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona še enkrat odloča

Zahteva državnega sveta, da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o **zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o zasebnem varovanju**

Državni svet Republike Slovenije je na 20. izredni seji, ob obravnavi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zasebnem varovanju, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 29. redni seji, dne 22. 6. 2007, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o zasebnem varovanju (ZZasV-A).

O b r a z l o ž i t e v

Predlog novele zakona o zasebnem varovanju (ZZasV-A) ukinja Zbornico RS za zasebno varovanje (zbornica) kot osebo javnega prava; črtanje drugega stavka 6. člena pomeni odvzem javnega pooblastila za opravljanje nalog, ki so ji bile določene z ZZasV. Predlog s črtanjem 8. - 11. člena ZZasV ukinja obvezno članstvo, status zbornice kot osebe javnega prava, urejanje statuta z zakonom in pridobivanje sredstev za delovanje zbornice. Sprememba 12. člena odvzema zbornici pristojnosti za opravljanje nalog prek javnega pooblastila, od katerih sta najpomembnejša dosedanje izvajanje programov strokovnega izobraževanja in pripravljane predlogov katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije (NPK). Pripravljane predlogov katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti, ki naj bi iz zbornice prešlo na MNZ, mora biti (tako kot je bilo do sedaj) v skladu z zakonom, ki ureja NPK, zato vsi pogoji ostajajo enaki, le da jih bo izvajal drug subjekt. Enako velja za predlaganje članov komisij za preverjanje in potrjevanje NPK in opravljanje drugih nalog, določenih z zakonom, ki ureja NPK. Predlagatelj v obrazložitvi ne poda razlogov za rešitve iz teh členov. Prenos zgolj na drug subjekt, ki mora izpolnjevati enake pogoje, kot so veljali že do sedaj, iz zasebnega v javni sektor, mora imeti svoj vzrok v javnem interesu. Le ta se še toliko bolj postavlja ob dejstvu, da spremenjeni 12. člen v okviru MNZ ne vsebuje več pristojnosti, ki jih je imela zbornica po drugem odstavku in so bile bistvenega pomena za usklajeno dejavnost na področju zasebnega varovanja¹.

¹ MNZ tako ne bo opravljal npr. strokovnega nadzora nad delom članov izven inšpekcijskega nadzora (kar je opravljal že doslej), spremljalo in obravnavalo delo posameznih varnostnih podjetij, razvoj

Ne glede na intenco predlagatelja, da je potrebno vzpostaviti "enoten koncept kvalitetnega usposabljanja za vse subjekte", zgolj abstraktna besedna zveza ne zadostuje za ukinitve zbornice kot javnopravne osebe, saj MNZ že sedaj na predlog zbornice določa vsebino in potek strokovnega izobraževanja iz 29. člena tega zakona ter opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, vključno s podeljevanjem licenc in možnostjo njihovega odvzema (glej 7., 16., 40. in 41. člen ZZasV).

Pri kateri dejavnosti pa na obstoji potencialna nevarnost poseganja v človekove pravice? Predlagatelj ni ponudil nobenih podatkov o številu kršitev s strani zbornice, varnostnikov ali podjetij za zasebno varovanje, ki so morda odstotkovno manjši od kršitev, ki so bile storjene s strani policistov. Šele ko je Državni svet RS opozoril na izostanek razlogov, je MNZ kasneje pridobilo (le) poročilo Policijske uprave Ljubljana za leto 2006.

Tako je Vlada RS v svojem stališču z dne 24.5.2004 do odklonilnega mnenja državnega sveta navedla, da je v 77 primerih ocenjevanja upravičenosti uporabe fizične sile varnostnikov ljubljanska policija ugotovila, da so varnostniki v 7 primerih uporabili fizično silo nezakonito (podane so bile 3 kazenske ovadbe) in hkrati (celo) poudarila, da podatki ne zajemajo stanja v celotni državi, temveč samo ljubljansko policijsko upravo. Na drugi strani Poročilo o delu policije za leto 2006 (www.policija.si) kaže, da je bilo v okviru reševanja pritožb za 309 pritožb ocenjeno, da so policisti ravnali v skladu s predpisi, za 30 ali 8,8 % pa, da ravnanje policistov ni bilo v skladu s predpisi. V okviru notranjih preiskav je bilo v letu 2006 421 delavcev policije v predkazenskem postopku zaradi razlogov za sum storitve 362 kaznivih dejanj. **Očitno je, da pride do nepravilnosti tako na strani policije kot tudi varnostnikov in glede na specifikko dela še celo prej na strani policije (PA kot izvajalka izpopolnjevanja in usposabljanja varnostnikov).** Še bolj očitno pa je, da vlada pri pripravi predloga zakona ni imela podatkov o kršitvah s strani varnostnikov, ki bi zaradi tega narekovali odvzem pristojnosti zbornici zaradi slabega dela pri izobraževanju in usposabljanju.

Gospodarske družbe in samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo licenco za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja, se ravno zaradi zagotavljanja strokovnosti pri opravljanju zasebnega varovanja in varovanja javnega interesa na tem področju obvezno združujejo v zbornico (8.člen ZZasV), zato bi moral predlagatelj v predlogu zakona *navesti okoliščine, zaradi katerih naj bi zbornica za zasebno varovanje kakorkoli ogrožala javni interes oz. varnost ali kakovost varnostnih storitev.* Za odvzem javnega pooblastila se smiselno pričakujejo obratni razlogi od tistih, ki narekujejo njegovo podelitev.

tehničnih sredstev in sodobnih tehnoloških dosežkov, sprejemalo kodeks poklicne etike in ukrepalo ob njegovem kršenju, sodelovalo s Slovenskim inštitutom za standardizacijo pri oblikovanju predlogov standardov za vse oblike varovanja, določene s tem zakonom; sodelovalo s pristojnim organom oziroma ustanovo v postopkih atestiranja alarmnih sistemov in drugih naprav za varovanje.

Če se je predlagatelj odločil za ukinitve zbornice kot osebe javnega prava in predvidel njeno preoblikovanje v skladu z ZGZ, kjer gre za zasebni sektor na osnovi prostovoljnosti, bi moral zbornici pustiti možnost izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja, ki bi ustrezala kot eden izmed pogojev za pridobitev licence. *Če se veljavno usposabljanje in izpopolnjevanje v celoti in z vso dokumentacijo prenaša na MNZ, zbornica nima vidnejših atributov za privabljanje gospodarskih subjektov (razen tistih, ki so visoko zavezani varnosti) in s tem za ustvarjanje pridobitne dejavnosti na trgu.*

Zakonski predlog je v teku zakonodajnega postopka kljub mnogim opozorilom ostal v celoti nespremenjen. Nobena pripomba (čeprav je bilo opozorjeno na resne pomanjkljivosti) ni bila sprejeta, kljub odklonilnemu mnenju državnega sveta. MNZ oziroma Policija na podlagi sprejetega zakona monopolno izvajata celotno usposabljanje in izpopolnjevanja varnostnega osebja ter v celoti monopolno izvajata vse postopke pridobivanja nacionalnih poklicnih kvalifikacij (NPK). Pri tem prevzemata celo vse naloge Državnega izpitnega centra (kar je nekompatibilno). Obenem opravljata monopolno vse postopke določanja poklicnih profilov, standardov in katalogov. Dejavnost zasebnega varovanja je s tem v celoti podrejena Policiji, in sicer tako glede njenega izvajanja, kot tudi v celoti glede njenega razvoja. Takšen zakon pomeni razlastitev te gospodarske dejavnosti njenih izvirnih funkcij. Sprejeti zakon je v nasprotju z zakonodajnimi ureditvami na področjih gospodarskih zbornic, strokovnega in poklicnega izobraževanja in nacionalnih poklicnih kvalifikacij, ki prav na teh področjih predvidevajo pomembno vlogo gospodarske zbornice.

Takšna zakonska ureditev je neevropska (obstaja le v Litvi, Črni gori ipd.) in pomeni na področju slovenskega zasebnega varovanja regresijo, s katero se vračamo v preteklost za več kot trideset let. Kljub dejstvu, da ureditve na področju te dejavnosti v okviru EU še niso harmonizirane, je v EU nedvoumno sprejeto stališče, da gre pri tej dejavnosti za gospodarsko dejavnost. Judikati Evropskega sodišča v Luxemburgu prepovedujejo sprejemanje takšnih zakonskih rešitev, ki omejujejo čezmejno sodelovanje oziroma prost pretok storitev na tem področju.

Evropsko sodišče je v primerih C-283/99, *Comission v. Italian Republic*, C-355/98, *Comission v. Kingdom of Belgium* in C-114/97, *Comission v. Kingdom v. Spain* izrecno poudarilo, da je pri izvajanju zasebnega varovanja nedopustna diskriminacija na podlagi državljanstva ali sedeža. Nedopustno je, da se osebi ali podjetju, ki ni državljan oziroma nima sedeža na ozemlju konkretne države onemogočilo izvajanje zasebnega varovanja. To bi pomenilo kršitve 39., 43. in 48. člena PES. Stališče sodišča (ki ga je kasneje v zvezi z državljanstvom in sedežem implementirala tudi naša država) je treba brati ekstenzivno; **zasebno varovanje je treba obravnavati enako kot druge gospodarske dejavnosti**, glede na to da te dejavnosti ni mogoče kakor koli enačiti (primerjati) z izvajanjem javne oblasti. V tej navezavi s svobodno gospodarsko pobudo, je omejevanje vseh subjektov, ki izpolnjujejo pogoje za določeno dejavnost, nedopustno.

Tako je tudi vprašljiva rešitev, ki ministru za notranje zadeve daje pravico do prostega preudarka ("lahko" na podlagi javnega natečaja za izvajanje nalog izpopolnjevanja in usposabljanja varnostnega osebja podeli javno pooblastilo pravni ali fizični osebi, ki izpolnjuje pogoje) glede na 4. odstavek spremenjenega 12. člena zakona, saj bi bilo z vidika zagotavljanja svobodne gospodarske pobude in hkratnega varovanja javnega interesa *upravičeno le izpolnjevanje vseh zakonskih pogojev za izpopolnjevanje in usposabljanje varnostnega osebja ter nadzor ministrstva za notranje zadeve*. Ravnanje po lastni presoji ministra ("lahko"), da pa bi se odločil za podelitev javnega pooblastila bo namreč na monopolno zastavljeno usposabljanje s strani PA, na le to vrglo slabo luč: če so splošni razlogi za podelitev javnega pooblastila zahteva po učinkovitosti, strokovnosti in ekonomičnosti, po samoregulaciji in po neodvisnem upravljanju (glej ZDU-1) že ti razlogi pravzaprav skoraj onemogočajo javno pooblastilo. Ker zahteva po samoregulaciji in neodvisnem upravljanju glede na pristojnosti ministrstva v veliki meri odpadeta, bi minister že z javnim razpisom priznal, da PA ne more opravljati nalog, učinkovito, strokovno in ekonomično.

Predlagatelj v delu predloga zakona, ki se nanaša na prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih, navaja le države, kjer izdaja licence MNZ oz. Policija (razlog za takšno navajanje ni razviden, saj je tudi po naši veljavni ureditvi izdajanje licenc v pristojnosti MNZ). Zgolj takšna navedba brez navedenih pomanjkljivosti sedanje ureditve, ki prenaša na MNZ tudi strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje, ne more predstavljati nobenega razločevalnega merila, sploh ob dejstvu, da obstajajo celo tudi države, kjer licence izdajajo zbornice (npr. Velika Britanija, Irska) in da v Belgiji (ki jo predlagatelj navaja v prikazu ureditve) izpopolnjevanje in usposabljanje opravljajo centri, ki jim licenco za usposabljanje podeli ministrstvo za notranje zadeve.

S to zakonsko rešitvijo prevzema država izvajanje tistih dejavnosti, ki so ne le gospodarskega pomena, marveč ki so celo bistvenega pomena za sam razvoj te gospodarske dejavnosti. S to ureditvijo država popolnoma neposredno izvaja najbolj ključne funkcije gospodarskega razvoja v tej dejavnosti. Izvajanje teh funkcij je sicer imanentna naloga gospodarstva in je tudi povsod v pristojnosti ustreznih gospodarskih združenj in zbornic.

S tem zakonom se predpisuje obvezno strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje vseh, ki delujejo na področju varovanja, pri čemer MNZ samostojno, to je brez predlagateljske vloge te dejavnosti oziroma zbornice, določa vse programe in cene tega usposabljanja in izpopolnjevanja. To pomeni, da si država dejansko sama določa obseg in vrsto dejavnosti, da ekskluzivno izvaja dejavnost, in to po pogojih, ki jih sama predpisuje, in da pri izvajanju dejavnosti tudi sama sebe nadzira. Takšno stanje je očitno neprimerno in nedvomno lahko povzroči anomalije, ki so v hudem nasprotju z osnovnimi principi tržnega gospodarstva in sploh demokratičnimi normami funkcioniranja države in družbe.

Pri takšni ureditvi je popolnoma nedopustno, da morajo gospodarski subjekti, ki že plačujejo vse predpisane davke in prispevke državi, še posebej plačevati državi to usposabljanje, ki ga država sama predpisuje in izvaja in je obvezno. To je še tembolj nevzdržno, ko danes država v celoti financira programe zasebnih šol.

Prenos vseh teh dejavnosti na državo pomeni istočasno prevzem najpomembnejših zborničnih funkcij s strani države. To pomeni dejansko *ukinitev obstoječe zbornice, ki je med drugim vzpostavila celoten sedanji sistem strokovnega usposabljanja*. Naknadne navedbe MNZ o domnevnih pomanjkljivostih pri delu zbornice (ki v razlogih in ciljih zakonskega predloga sploh niso omenjene) so docela neprepričljive. Ne gre le za to, da sta bila v času priprave tega nevzdržnega zakonskega predloga v dobrega pol leta s strani MNZ izvedena kar dva nadzora nad delom zbornice. Prav tako ne gre le za to, da sta bila ta dva zaporedna nadzora izvedena v prvem letu implementacije obstoječega sistema strokovnega usposabljanja in obvezne prilagoditve družb popolnoma novim pogojem zakona – se pravi v samem začetnem obdobju in sredi najbolj obsežnega izvajanja nalog. Predvsem je treba jasno poudariti, da je do določenih zapletov prišlo zaradi nepravilnih tolmačenj in delovanja samega pristojnega delavca MNZ (ki je šele čez pol leta – ko je že prišlo do daljnosežnih škodljivih posledic – svoja stališča in postopke popravil in je dajal tudi še naknadno nestrokovna in škodljiva navodila), na kar je zbornica pravočasno in korektno opozorila MNZ. Očitane pomanjkljivosti s strani navedenih nadzorov (ki niso niti dokončno in še manj pravnomočno ugotovljene in so sicer izključno formalne narave) je treba zato presojeti v luči navedenih razlogov. Prav nasprotno je iz zakonskih rešitev in samega postopka sprejemanja tega zakona (ki je dosledno črtal zbornico in odklanjal vsako možnost organizacije reprezentativne zbornice v tej dejavnosti) mogoče razbrati izrazito a priori negativno stališče do zborničnega organiziranja v tej dejavnosti.

Popoln odvzem teh ključnih dejavnosti gospodarstvu, njihovo monopolno izvajanje s strani države in celo posebno zaračunavanje s strani države gospodarstvu je po vsej verjetnosti tudi protiustavno. Ugotoviti je mogoče tehtne razloge za kršitev ustavnih načel do svobodne gospodarske pobude (74. člen Ustave), do svobodnega združevanja (42. člen Ustave), pa tudi do enakega varstva pravic (22. člen Ustave) in do izobraževanja oziroma šolanja (57. člen Ustave).

Kljub temu, da ima zakonodajalec polje proste presoje glede ukinitve katerekoli zbornice z javnimi pooblastili, ga načelo enakosti iz 14. člena Ustave zavezuje, da se za spremembo ne odloči arbitrarno in samovoljno, tj. brez razlogov, utemeljenih v javnem interesu. Predlagatelj bi moral navesti razloge, ki so privedli do tega, da se naloge izpopolnjevanja in usposabljanja na področju zasebnega varovanja niso izvajale v zadovoljivi meri s strani zbornice.

Če gre za izpolnjevanje nalog po drugem zakonu z drugimi pogoji in pristojnimi organi (NPK), bi moral ZZasV za vse subjekte predpisati enake pogoje in kriterije. V nasprotnem primeru se lahko zgodi, da bo tudi npr. ministrstvo za zdravstvo

prevzelo celotno strokovno izobraževanje in javna pooblastila, ki jih opravlja Zdravniška zbornica Slovenije in tako vzpostavilo "enoten koncept zdravstva" itd.. Ustavno sporna je tudi rešitev, da mora zbornica po 41. členu predati **vso** dokumentacijo v zvezi z izpopolnjevanjem in usposabljanjem, čeprav bo določene naloge lahko še vedno opravljala.

V oceni finančnih posledic je navedeno, da bo Policijska akademija prevzela naloge izpopolnjevanja in usposabljanja na področju zasebnega varovanja. Prenos nalog predvideva tudi obrazložitev k 41. členu predloga, vendar prenosa pristojnosti glede izpopolnjevanja in usposabljanja varnostnega osebja na Policijsko akademijo predlog ne določa, pač pa govori le o MNZ. Določanje pristojnosti državnih organov mora biti opravljeno na zakonski ravni (glej 120. člen URS). Prenos pristojnosti zato ne more biti opravljen s podzakonskim aktom; predlog ne predvideva prenosa tako celo na NOE organa v sestavi MNZ, pač pa le na ministrstvo.

Po navedenem je sprejem odločilnega veta na ta zakon, katerega predlog je Državni svet že v celoti zavrnil, utemeljen.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Marjan Maučec.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisija za družbene dejavnosti **k predlogu Resolucije o Nacionalnem programu visokega šolstva Republike Slovenije 2007 - 2010**, EPA 1451

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na svoji 66. seji, dne 20. 6. 2007, obravnavala predlog Resolucije o Nacionalnem programu za visoko šolstvo Republike Slovenije 2007-2010, ki ga je Državnem zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Državni sekretar dr. Dušan Lesjak z Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo je uvodoma pojasnil, da je predlog Resolucije o Nacionalnem programu za visoko šolstvo Republike Slovenije 2007-2010 strateški in razvojni dokument Republike Slovenije, ki je usklajen z visokošolskimi in raziskovalnimi partnerji in Partnerstvom za razvoj.

Komisija je bila seznanjena z dejstvom, da so bili visokošolski in raziskovalni partnerji vključeni v postopek priprave tega dokumenta, da pa **njihove pripombe in predlogi niso bili upoštevani.**

Komisija je izrazila ogorčenje, da je Vlada Republike Slovenije poslala v parlamentarno proceduro dokument, ki ni bil usklajen z uporabniki. Ob tem ugotavlja, da je bil prejšnji Nacionalni program visokega šolstva v pripravi pet let in da bi obravnavana Resolucija morala biti sprejeta že lansko leto. Zato komisija ne vidi razlogov, da bi se predlog te Resolucije sprejel tako **na hitro in brez možnosti za javno soočenje mnenj o njem.**

Komisija je pričakovala, da bo sestavni del Resolucije tudi strokovna analiza obstoječega stanja in izvajanja Nacionalnega programa visokega šolstva za obdobje 2002-2006. Komisija ugotavlja, da so bili poleg tega spregledani številni dokumenti, ki so nastali v preteklosti, zato meni, da je nujno, da se v Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo sistematično zbirajo podatki, na podlagi katerih se pripravijo analize, ter da se šele na osnovi analiz, v katerih se predvidijo posledice, načrtujejo tudi finance za bodoče obdobje.

Ker številne pripombe in predlogi visokošolskih in raziskovalnih partnerjev ter študentov v predlogu Resolucije niso bile upoštevane in ker se s sprejemom tega dokumenta ne mudi, komisija predlaga, **da se ta dokument na zasedanje državnega zbora uvrsti jeseni.**

V tem času je potrebno dokument dopolniti s predlogi in pripombami uporabnikov. V zvezi s tem komisija predlaga, da je v Resoluciji potrebno:

- opredeliti definicijo univerze,
- razmejiti področja javnega-zasebnega znotraj visokega šolstva,
- jasno definirati habilitacijo,
- natančno opredeliti financiranje,
- uskladiti jo z Resolucijo o nacionalnem raziskovalnem in razvojnem programu za obdobje 2006-2010 in jo
- formalno uskladiti s predlogom zakona o visokem šolstvu in razvojno raziskovalni dejavnosti, ki je v pripravi.

Komisija poudarja, da je nujna osnova nacionalnega programa visokega šolstva analiza obstoječega stanja in pregled kadrovskih potreb na posameznih sektorjih gospodarstva in družbenih dejavnosti za obdobje 2007-2010. Brez analize stanja in potreb ni mogoče sprejemati nacionalnega programa visokega šolstva in odločati o številu univerz. Le na podlagi obstoječega stanja in ugotovljenih kadrovskih potreb je mogoče ugotoviti pravo število in vrsto univerz, število študentov posamezne univerze in za to potrebnih učiteljev. V Resoluciji je potrebno opredeliti univerzo kot študijsko središče, ki je namenjeno pridobivanju znanja in ki ni le ustanova za proizvodnjo »delovne sile« in reševanje socialnih problemov. Odpiranje novih univerz brez takšne opredelitve in brez analiz je neodgovorno, saj v zdajšnjih pogojih lahko od nalog, ki jih univerza ima (izobraževanje, raziskovanje, inovacije, varstvo kulture) lahko vrši le izobraževanje, delno raziskovanje, inovacij pa ne.

Komisija je ugotovila, da je v dokumentu vrsta nedorečenosti, protislovij, iluzij in pomanjkljivosti. Med nje na primer sodijo:

- Med cilji do leta 2010 (18. stran) je potrebno zagotoviti najmanj 600 novih doktorjev znanosti, kar je nerealno in kar lahko le bistveno zniža raven podeljenih doktoratov.
- Razvojno-aplikativno delo v sedanjih pogojih in brez znanstveno raziskovalnih delavcev ni mogoče. Za to bi bilo potrebno zagotoviti posebne in ločene finančne vire.
- Študentsko delo (28. stran) bi moralo biti drugače opredeljeno, natančno bi se moralo navesti, čemu je namenjeno in pod čigavim okriljem se izvaja. Trenutno stanje na tem področju je nevzdržno.
- Visok osip je vezan na razmerje med številom učiteljev in številom študentov, ki je nižje kot v EU. Za zmanjšanje osipa bi potrebovali več asistentov in tehničnih sodelavcev, ki bi delali s študenti. Pri tem ni mogoče spregledati, da se kvaliteta dijakov, ki se vpišejo na univerzo s povečevanjem deleža šolajočih, tudi samodejno zmanjšuje.

- Regionalizacija univerz je strateško vprašanje. Pri tem bi morali ločiti med univerzo in regionalizacijo, ki bi jo morali povezati z regionalnimi visokoškolskimi študijskimi središči.
- Merila o strokovnosti in inovativnosti so potrebna, vendar jih je potrebno dodelati.
- Da se omogočijo vlaganja v opremo univerz, velja razmisliti o ponovni vpeljavi amortizacije kot stroška in vira, iz katerega se lahko obnavlja oprema.

* * *

Resolucija bi morala biti kratka, z jasno opredeljenimi cilji na področju izobraževanja, raziskovanja, razvoja, kadrov in financiranja. Če ne bo dodelana in usklajena, bo škodljiva, saj bo povzročala napetosti in konfliktno stanje. Komisija zato predlaga podaljšanje razprave, iskanje rešitev z vsemi, ki jim je Resolucija najbolj neposredno namenjena, in njeno sprejemanje v jeseni.

* * *

Za poročevalca sta bila določena državna svetnika dr. Jože Mencinger in dr. Janvit Golob.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PROMET

na vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča v zvezi z izvajanjem javne gospodarske službe

V zvezi z vašim dopisom, št. 321-10798-2-686, ki smo ga prejeli na Ministrstvo za promet, v katerem ste nam posredovali vprašnji državnega svetnika gospoda Marka Juvančiča glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati krajevne skupnosti in drugi del lokalnih skupnosti, ki imajo status pravnih oseb, da lahko samostojno izvajajo javno gospodarsko službo "vzdrževanje javnih poti", vam pošiljamo naslednji odgovor:

I

Kot izhaja iz vašega vprašanja, vas zanima, če lahko krajevne skupnosti in drugi ožji deli lokalnih skupnosti, ki imajo status pravne osebe, samostojno izvajajo javno gospodarsko službo "vzdrževanje javnih poti".

Glede na to, da tolmačenje pristojnosti krajevnih skupnosti in drugih ožjih delov lokalnih skupnosti, ki imajo status pravne osebe ne spada v pristojnost Ministrstva za promet, smo od Službe Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko pridobili potrebno pojasnilo.

Hkrati pa smo na spletnem portalu Službe Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko pridobili informacije, ki vam jih posredujemo:

V skladu z ustavnimi določbami in določbami zakona o lokalni samoupravi - ZLS - (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94-odl.US, 45/94-odl.US, 57/94, 14/95, 20/95-odl.US, 63/95-obvezna razlaga, 9/96-odl.US, 44/96-odl.US, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99-odl.US in 70/00) ureja javne zadeve lokalnega pomena občina, ki je odgovorna tudi za izvajanje gospodarskih in negospodarskih javnih služb, kakor tudi za skrb in infrastrukturo, namenjeno njihovem izvajanju. Naloge ožjih delov občine se določijo s statutom občine na podlagi zakona. V določbi

19.b člena ZLS so primeroma navedene poglavitne naloge ožjih delov občine s poudarkom, da gre zgolj za prenos nalog občine v izvajanje ožjemu delu. Naloge se nanašajo na: lokalne javne službe, vzdrževanje krajevnih cest in drugih javnih površin, upravljanje s premoženjem, namenjenim za potrebe krajevnega prebivalstva, pospeševanje kulturne in drugih društvenih dejavnosti. Podrobneje se naloge, ki se prenesejo v izvajanje ožjim delom občine določijo z odlokom. Z določbo 19.c člena zakon še naprej ohranja možnost, da se s statutom občine določi, da so ožji deli občine pravne osebe. Z zakonom je določen obseg pravne subjektivitete. Ta je omejena z

nalogami, ki jih občina s statutom oziroma z odlokom prenese v izvajanje ožjemu delu občine.

Zakon o lokalni samoupravi je v določbi 61. člena le na splošno opredelil dolžnost občine zagotavljati opravljanje javnih služb, ki jih sama določi in javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom. Način in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb določa zakon o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93).

Način opravljanja javne gospodarske službe predpiše občina z odlokom, s katerim določi, da se posamezna gospodarska javna služba lahko opravlja v

- * režijskem obratu,
- * javnem gospodarskem zavodu, v javnem podjetju,
- * s koncesionirano javno gospodarsko službo,
- * ali z vlaganjem javnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava.

Z zakonom o gospodarskih javnih službah je predpisano, da mora občina ustanoviti posebno telo (ali telesa) za varstvo uporabnikov javnih dobrin, za posamezno ali več gospodarskih javnih služb. To telo je omenjeno tudi v 12. alineji 29. člena ZLS, v kateri je določeno, da občinski svet imenuje in razrešuje člane sveta za varstvo uporabnikov javnih dobrin. Funkcija sveta je dajanje pripomb in predlogov občinskemu svetu, nadzornemu odboru občine, županu in občinski upravi v zvezi z izvajanjem gospodarskih javnih služb, ki sta jih ti dolžni obravnavati ter svet obvestiti o svojih stališčih in ukrepih. Podrobnejše se sestava ter pravice in dolžnosti sveta določijo z aktom o ustanovitvi.

Posebnost v oblikah opravljanja lokalnih gospodarskih javnih služb je možnost neposrednega prenosa (35. člen ZGJS) v opravljanje zasebnim, združenim ali drugim organizacijskim oblikam uporabnikov javnih dobrin. Med te oblike v skladu z ugotovitvami ustavnega sodišča sodijo tudi ožji deli občine (krajevne, vaške ali četrtne skupnosti), ki so pravne osebe in imajo kot svoj organ, v skladu s statutom opredeljen in na podlagi neposrednih volitev izvoljen svet. Neposredni prenos se lahko opravi, kadar to narekuje lokacijska pogojenost ali če to narekujejo potrebe lokalnega prebivalstva. Organizacijska oblika uporabnikov javnih dobrin lahko opravlja gospodarsko javno službo sama, ali pa druga pravna ali fizična oseba, če so izpolnjene vse zahteve predpisanih tehničnih, sanitarnih in drugih normativov in standardov. Neposredni prenos opravi občina z odlokom, s katerim ožjemu delu poveri izvajanje javne službe, določi obveznosti ožjega dela občine za izvajanje javne službe in opredeli nadzor občinskih organov nad izvajanjem javne službe.

Ožji del občine (krajevna skupnost) ima dejansko položaj koncesionarja, gre za koncesijskemu razmerju podobno razmerje med občino in njenim ožjim delom oziroma organiziranimi uporabniki kot izvajalci. To pristojnost imajo občinski organi. Zagotovitev javne službe, določanje cenovnega režima, režima izvajanja, nadzor nad finančnim poslovanjem, odgovornost za kvalitetno zadovoljevanje potreb občanov po storitvah in

proizvodih javnih služb ter spoštovanje predpisov v zvez z njimi, je še vedno v pristojnosti občine.

II

Kot je bilo navedeno način opravljanja javne gospodarske službe predpiše občina z odlokom, s katerim določi, da se posamezna gospodarska javna služba lahko opravlja v

- režijskem obratu
- javnem gospodarskem zavodu, v javnem podjetju,
- s koncesionirano javno gospodarsko službo,
- ali z vlaganjem javnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava

Odgovorne osebe pri navedenih oblikah so:

Režijski obrat je organiziran kot nesamostojen ali samostojen režijski obrat po predpisih, ki urejajo upravo oziroma službe lokalnih skupnost (17. člen ZJGS).

Javni gospodarski zavod v skladu z 23. členom ZJGS upravlja upravni odbor. Sestava, način imenovanja oziroma izvolitve članov, trajanje mandata in pristojnosti organa upravljanja se določijo s statutom zavoda, pri čemer ustanovitelj imenuje v upravi odbor najmanj polovico članov.

Javno podjetje v skladu z določbami 25. člena ustanovi vlada RS oziroma lokalna skupnost kot podjetje v lasti republike ali lokalne skupnosti. Poslovanje in delo javnega podjetja vodi direktor. Direktorja imenuje in razrešuje ustanovitelj javnega podjetja na podlagi javnega razpisa pod pogoji, na način in po postopku, določenim s statutom. S statutom se določijo tudi pravice, obveznosti in odgovornosti direktorja (27. člen ZGJS).

Koncesionirana javna gospodarska služba v skladu z določbami 32. člena ZJGS opravlja gospodarsko javno službo v skladu s pogoji, ki jih določi koncesijski akt. Koncesijski akt pa je predpis Vlade RS oziroma za lokalno skupnost odlok lokalne skupnosti. Če pa tako določa zakon, se s koncesijskim aktom lahko da javno pooblastilo.

Vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 7/07

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Janeza Sušnika v zvezi z okoljevarstvenimi zahtevami glede emisij zrakoplovov v območju letališč

Državni svet Republike Slovenije je na 56. seji, dne 4. 7. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Janeza Sušnika** v zvezi z okoljevarstvenimi zahtevami glede emisij zrakoplovov v območju letališč in na podlagi prvega odstavka 56. člena

zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Janeza Sušnika in predlaga Ministrstvu za promet in Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Janeza Sušnika se glasijo:

1. Ali je Slovenija v zvezi z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/30/ES z dne 26. 3. 2002 implementirala vse zahteve EU glede omejevanja obratovanja letališč in sprejela vsa pravila in postopke glede uvedbe s hrupom povezanih omejitev obratovanja letališč?
2. Ali je bila glede na porast letalskega prometa na letališču Ljubljana v zadnjem času opravljena študija oziroma meritve o tem, če hrup že presega dovoljene meje?
3. Ali so pristojna ministrstva določila višino pristojbine za odpravo škodljivih posledic hrupa?
4. Ali so bili glede na predviden razvoj Aerodroma Ljubljana in rekonstrukcijo oziroma podaljšanje letališke steze že opredeljeni ukrepi v programu razvoja letališča za odpravo posledic hrupa motorjev?
5. Kdaj namerava Vlada sprejeti uredbo, s katero bo določila prizadeta območja, ki bi bila upravičena do nadomestila za poslabšanje pogojev bivanja prizadetih prebivalcev?
6. Kdo je izdal dovoljenje, da se poleti za usposabljanje pilotov letal opravljajo v kratkih časovnih intervalih tekom celega dne?

Obrazložitev:

Zakon o letalstvu v 115. členu določa, da minister, pristojen za promet v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, izda predpise o dovoljenem skupnem hrupu in emisiji motorjev zrakoplovov na letališču in v letališki coni ter določi višino pristojbine za odpravo škodljivih posledic na okolje, če hrup in emisije presegajo dovoljene meje. Sredstva pristojbin se uporabljajo za zmanjšanje vpliva in odpravo posledic hrupa motorjev na prizadetem območju v skladu z opredeljenimi ukrepi iz programov razvoja letališč. Najmanj četrtnina sredstev pristojbin, zbranih v posameznem letu, pa se nameni kot nadomestilo za poslabšanje pogojev bivanja prebivalcem s stalnim bivališčem na prizadetih območjih.

Nizki preleti letal so za okoliško prebivalstvo posebno moteči in ogrožajo njihovo zdravje, še posebej zdravje otrok, saj se očitno vršijo, ko so letala prosta, to pa je tudi v zgodnjih jutranjih in poznih večernih urah na vsakih deset do petnajst minut.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za promet in Ministrstvu okolje in prostor, da vprašanja preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika dr. Zoltana Jan **glede odprave neskladja med zakonom o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami in pravilnikom o postopku usmerjanja otrok s posebnimi potrebami**

Državni svet Republike Slovenije je na 56. seji, dne 4. 7. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika dr. Zoltana Jan** glede odprave neskladja med zakonom o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami in pravilnikom o postopku usmerjanja otrok s posebnimi potrebami in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana in predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana **se glasi:**

Zakaj Ministrstvo za šolstvo in šport ne odpravi neskladja med 2. in 5. členom Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Ur. l. RS, št. 3/2007 - uradno prečiščeno besedilo) ter 8. členom Pravilnika o postopku usmerjanja otrok s posebnimi potrebami (v nadaljevanju Pravilnik), ki nekaterim otrokom z govorno jezikovnimi motnjami odvzema pravico do možnosti za vključitev v prilagojen program vzgoje?

Obrazložitev:

Na pereče vprašanje o *pravici otrok z govorno jezikovnimi motnjami, da so vključeni v prilagojen program vzgoje že na predšolski stopnji*, različne službe in komisije pa tudi Društvo rehabilitacijskih pedagogov, Skupnost organizacij za usposabljanje, Sindikat vzgoje in izobraževanja ter drugi opozarjajo od leta 2003. Strokovni svet za splošno izobraževanje je na svoji 92. seji 22. 6. 2006 priporočil Ministrstvu za šolstvo in šport dopolnitev 8. člen Pravilnika in s tem omogoči rehabilitacijo predšolskim otrokom z govorno jezikovnimi motnjami že v predšolskem obdobju, česar pa ministrstvo ni naredilo. Ministrstvo za šolstvo in šport je 7. 3. 2007 sklicalo zadnji sestanek s

predstavniki zavodov, sedaj, 2. 7. 2007 pa se zamuja novo šolsko leto, ne da bi pomagali prizadetim otrokom, ki jih je življenje kruto zaznamovalo, a jim je danes mogoče učinkovito pomagati. Imamo program, v katerega bi bilo mogoče usmerjati predšolske otroke s težkimi govorno jezikovnimi motnjami, nimamo pa zakonske osnove, da bi se to izvajalo.

V Republiki Sloveniji so trije centri, ki se ukvarjajo z rehabilitacijo, vzgojo in izobraževanjem gluhih in naglušnih otrok ter otrok in odraslih z motnjami v govorno jezikovni komunikaciji: Zavod za gluhe in naglušne Ljubljana, Center za korekcijo sluha in govor Portorož in Center za sluh in govor Maribor (v nadaljevanju Centri). V Sloveniji so bolj poznani kot »centri za gluhe«, kar velikokrat povzroča težave, ko urejajo tudi zadeve, ki se tičejo otrok z govorno jezikovnimi motnjami. Dejstvo namreč je, da se prav toliko kot z gluhoto ukvarjajo s težavami na področju govora in jezika, kar imajo opredeljeno tudi v ustanovitvenih aktih.

Centri so takoj po sprejetju področne zakonodaje v letu 2003 začeli ministrstvo opozarjati na problem usmerjanja predšolskih otrok z govorno jezikovno motnjo.

V letu 2000 je bil sprejet Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (v nadaljevanju ZUOPP), ki je nadomestil Zakon o izobraževanju in usposabljanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju iz leta 1976 in njegovimi dopolnitvami iz leta 1980. ZUOPP v 2. členu opredeljuje populacijo otrok s posebnimi potrebami. V svoji osnovi zagotavlja vsem kategorijam otrok s posebnimi potrebami možnost vključevanja v različne programe, ki ustrezajo vrsti in stopnji primanjkljaja, ovire ali motnje otrok (5. člen ZUOPP). Ti programi se izvajajo v vrtcih, osnovnih šolah, srednjih šolah, zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami, osnovnih šolah s prilagojenim programom in socialno varstvenih zavodih (16. člen ZUOPP).

ZUOPP sta v letu 2003 sledila *Pravilnik o postopku usmerjanja otrok s posebnimi potrebami* (v nadaljevanju Pravilnik) in *Pravilnik o organizaciji in načinu dela komisij za usmerjanje otrok s posebnimi potrebami ter o kriterijih za opredelitev vrste in stopnje primanjkljajev, ovir oziroma motenj otrok s posebnimi potrebami*. Pravilnik o postopku usmerjanja otrok s posebnimi potrebami v svojem 8. členu otrokom z govorno jezikovnimi motnjami odvzema pravico do možnosti za vključitev v prilagojen program vzgoje, ki jim ga zagotavlja 2. in 5. člen Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami. S tem za to populacijo otrok ne upošteva ciljev in načel vzgoje in izobraževanja otrok s posebnimi potrebami, opredeljenih v 4. členu ZUOPP. S tem je bila tem otrokom odvzeta možnost, da se na njihovo motnjo vpliva in se jo odpravi že v predšolskem obdobju. Prav tako jim v sistemu ni omogočena ustrezna obravnava v celotni vertikali, pri tem pa zamujajo najbolj optimalno obdobje za razvoj govora in jezika. Vertikale usposabljanja ni mogoče realizirati, ker ni zakonske osnove, ki bi omogočala, da jo realizirajo.

Že pred sprejetjem Pravilnika, so navedene inštitucije na Ministrstvo za šolstvo in šport posredovale pobudo, da bi ministrstvo v času, ko še niso sprejeti podzakonski akti,

izdalo smernice o usmerjanju predšolskih otrok z govorno jezikovnimi motnjami. Na pobudo se ministrstvo ni odzvalo. Nanjo ni niti odgovorilo.

Po sprejetju Pravilnika se je začela borba za dopolnitev 8. člena Pravilnika. Predlagano je bilo, da se ta člen dopolni z alinejo, da se v predšolski prilagojeni program lahko usmerjajo tudi otroci s težjo ali težko govorno jezikovno motnjo.

AKCIJE, KI SO BILE IZPELJANE V ZVEZI Z 8. ČLENOM PRAVILNIKA:

Na vse strokovne organe Ministrstva za šolstvo in šport je bila že novembra 2003 posredovana pobuda, da se v 8. členu Pravilnika vnesejo predšolski otroci z govorno jezikovno motnjo kot kategorija, ki jo je možno usmerjati že v predšolske prilagojene programe.

Po tem pismu je bilo še veliko pisne korespondence z ministrstvom, predlogi so bili posredovani tako ministru dr. Milanu Zveru kot tudi državni sekretarki dr. Alenki Šverc in direktorici direktorata za osnovno šolo in vrtce Metki Zevnik, kasneje pa njeni naslednici Mojci Škrinjar. Z vsemi so imeli tudi osebne kontakte, na katerih so opozarjali na problem sprejema prilagojenega programa za predšolske otroke s posebnimi potrebami, s posebnim poudarkom na otrocih z govorno jezikovnimi motnjami in na nujnost, da se dopolni Pravilnik o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami. S problematiko usmerjanja predšolskih otrok z govorno jezikovnimi motnjami v prilagojen predšolski program so seznanjali tudi vse strokovne institucije, odgovorne za razvoj vzgoje in izobraževanja v RS (Zavod za šolstvo, Strokovni svet za izobraževanje, Urad za šolstvo, Pedagoško fakulteto ...).

Problematiko otrok z govorno jezikovnimi motnjami so poleg vseh ostalih problemov, s katerimi se srečujejo zavodi za usposabljanje v RS po sprejetju področne zakonodaje, predstavili marca 2005 državni sekretarki dr. Alenki Šverc in jo zaprosili, da bi se sprožil postopek za dopolnitev tega člena pravilnika.

Z vso problematiko so pisno seznanili tudi ministra za šolstvo in šport dr. Milana Zvera. Tako so 8. 6. 2005 na MŠŠ le imeli sestanek z državno sekretarko dr. Alenko Šverc, v. d. direktorico direktorata za OŠ in PŠ vzgojo Metko Zevnikovo ter mag. Bojano Globačnik.

Na tem sestanku so opozorili na veliko problemov, s katerimi se soočajo pri svojem delu, posebej pa so se ustavili pri pravici otrok z govorno jezikovnimi motnjami, da se jih obravnava čim bolj zgodaj v predšolskih oddelkih zavodov. V zvezi s pobudo, da se dopolni 8. člen Pravilnika o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami tako, da se bodo tudi otroci z govorno jezikovnimi motnjami usmerjali v predšolski prilagojen program, pa

so dobili nalogo, da posredujemo na Ministrstvo dodatne utemeljitve za upravičenost take dopolnitve. Tako so 29. 6. 2005 posredovali dr. Alenki Šverc utemeljitev oz. analizo potreb po predšolskem prilagojenem programu za otroke z govorno jezikovnimi motnjami. Material so posredovali v vednost tudi Metki Zevnik in drugim odgovornim. Analiza je obsegala dokumente z naslednjimi vsebinami:

1. Predšolski oddelki za otroke z govorno jezikovnimi motnjami na Centru za sluh in govor Maribor.
2. Utemeljitev potrebe po prilagojenem programu za predšolske otroke z govorno jezikovnimi motnjami.
3. Pregled števila obravnavanih oseb v avdiologopedskih ambulantah Centra za sluh in govor Maribor v letih od 1994 do 2004.
4. Seznam otrok z govorno jezikovnimi motnjami, vključenih v predšolsko usposabljanje pri Centru za sluh in govor Maribor od leta 1989 do 2005.
5. Strokovno mnenje dr. med. sci. Vide Gec, prof. logopedije o prilagojenem programu za predšolske otroke z govorno jezikovnimi motnjami.
6. Osnutek prilagojenega programa za predšolske otroke z govorno jezikovno motnjo.
7. Letno poročilo o izvajanju inovacijskega projekta »Preverjanje rezultatov izvajanja programa stimulacije razvoja sensorike, motorike, kognicije, govora in jezika v predšolskih skupinah CSG Maribor« v šolskem letu 2004/2005.
8. Rezultate in analizo odgovorov na vprašalnik za starše otrok z govorno jezikovnimi motnjami, ki so bili deležni skupinske rehabilitacije v Centru za sluh in govor Maribor.
9. Izjave staršev.
10. Usposabljanje predšolskih otrok z govorno jezikovnimi motnjami v Evropi in po svetu.
11. Seznam otrok z govorno jezikovnimi motnjami vključenih v predšolsko usposabljanje pri Zavodu za gluhe in naglušne Ljubljana od leta 1997 do 2005.
12. Seznam otrok z govorno jezikovnimi motnjami vključenih v predšolsko usposabljanje pri Centru za korekcijo sluha in govora Portorož od leta 1989 do 2001.

Na sestanku so se dogovorili, da se bodo ponovno sestali po tem, ko bodo na MŠŠ material proučili. Z odhodom Metke Zevnik je vsa stvar zastala. Zato so 6. 12. 2005 Mojco Škrinjar, ki je prevzela vodenje direktorata, ponovno posredovali vse dokumente in jo prosili za sestanek.

Ker se vsa stvar ni premaknila z mrtve točke in ker od Ministrstva za šolstvo in šport bilo nobenega odgovora, so 20. 4. 2006 organizirali srečanje z ministrom dr. Milanom Zverom in direktorico direktorata Mojco Škrinjar na Zavodu za gluhe in naglušne Ljubljana. Vsi trije Centri so predstavili svojo dejavnost, največ časa pa so posvetili predstavitvi dela z otroki z govorno jezikovnimi motnjami in predlogom za dopolnitev Pravilnika. Oba gosta sta prijazno poslušala, nista pa na tem srečanju odgovorila na vprašanja.

V zvezi s tem so tudi aktivno sodelovali pri pripravi prilagojenega predšolskega programa za otroke s posebnimi potrebami. Strokovni svet za splošno izobraževanje je

na svoji 92. seji 22. 6. 2006 sprejel sklep, da se sprejme Kurikul za vrtce v prilagojenem programu za predšolske otroke. Sestavni del tega programa je tudi prilagojen program za predšolske otroke z govorno jezikovnimi motnjami. Ob sprejetju programa je strokovni svet izdal priporočilo MŠŠ, da se dopolni 8. člen Pravilnika in s tem omogoči rehabilitacijo predšolskim otrokom z govorno jezikovnimi motnjami že v predšolskem obdobju, česar pa MŠŠ ni naredilo. Tako imamo sedaj program, v katerega bi bilo mogoče usmerjati predšolske otroke s težkimi govorno jezikovnimi motnjami, nimamo pa zakonske osnove za to.

Dodati je treba, da ne gre za novo dejavnost Centrov za gluhe in za otroke z govorno jezikovno motnjo, temveč za dejavnost, ki so jo že doslej opravljali. Tudi ne gre za širitev ali uvajanje nekih novih programov. Analize, s katerimi razpolagamo, so pokazale uspešnost dela z otroci z najtežjimi oblikami govorno jezikovne motenosti. Več kot 60 odstotkov teh otrok se je po uspešni rehabilitaciji v predšolskih oddelkih, vključilo v redne oblike osnovnega šolanja.

Trenutno stanje stvari je sedaj takšno, da kljub sprejetemu programu, komisije za usmerjanje otrok ne morejo usmerjati otrok z govorno jezikovnimi motnjami v predšolski program, ker ni dopolnjen Pravilnik.

Ker so na predstavnike MŠŠ stalno naslavljali vprašanje, kaj mislijo narediti v zvezi s to problematiko, je MŠŠ 7. 3. 2007 sklicalo sestanek predstavnikov zavodov in MŠŠ. Na sestanku so bila predstavljena stališča ene in druge strani, vendar do rešitev ni prišlo.

Po vsem pisanju do danes prizadeti državljani in usposobljeni strokovnjaki niso dobili pisnega odgovora na vloge. Izjema je le zapisnik zadnjega srečanja na MŠŠ. Iz reakcij predstavnikov ministrstva bi bilo možno sklepati, da ministrstvo v povezavi s tem ni pripravljeno narediti ničesar.

In vendar gre za otroke, ki jih je življenje kruto zaznamovalo, a jim je danes mogoče učinkovito pomagati, pa tega ne storimo.

Nepojmljivo je, da Ministrstvo kljub sprejetemu programu še ni omogočilo vključevanje predšolskih otrok z govorno jezikovnimi motnjami v zgodnjo obravnavo. Prepričani smo, da s tem država odvzema enemu delu svojih otrok pravico do vzgoje in izobraževanja v skladu z njihovimi potrebami in sposobnostmi. Ob tem se izgublja dragoceni čas, v katerem bi bilo mogoče veliko narediti za življenjsko usodo prizadetih otrok, saj je razvoj govora in jezika ter celostni razvoj otroka odločilno povezan s predšolskim obdobjem in je tisto, kar se v tem času zamudi, praktično nemogoče kasneje nadoknaditi.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika Jožeta Ilca **glede ukrepov proti dobaviteljem operacijskih miz**

Državni svet Republike Slovenije je na 56. seji, dne 4. 7. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede ukrepov proti dobaviteljem operacijskih miz in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za zdravje, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca **se glasi:**

Ali je Ministrstvo za zdravje ukrepalo proti dobaviteljem nekvalitetnih operacijskih miz?

Obrazložitev:

V letu 2004 se je pričel postopek za nabavo operacijskih miz. Po dolgotrajnih zapletih so bile mize kupljene in nameščene v posamezne bolnišnice. Kmalu so se začele pojavljati napake na operacijskih mizah, kar je oteževalo ali onemogočalo njihovo uporabo. Dolžnost vsakega prodajalca je, da dobavi izdelek, ki ustreza standardom za posamezna področja in pogojem medsebojnega dogovora. Zato je tudi v tem primeru Ministrstvo za zdravje dolžno ustrezno ukrepati.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zdravje, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika Vincenca Otoničarja **glede sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja med Republiko Slovenijo in Avstralijo**

Državni svet Republike Slovenije je na 56. seji, dne 4. 7. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Vincenca Otoničarja** glede sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja med Republiko Slovenijo in Avstralijo in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja in predlaga Ministrstvu za finance in Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja **se glasi:**

Ali je Republika Slovenija že kaj ukrenila glede podpisa sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja med Republiko Slovenijo in Avstralijo?

Obrazložitev:

Delegacija Državnega sveta Republike Slovenije je bila skupaj z delegacijo Komisije Državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu v začetku leta na delovnem obisku v Avstraliji, kjer po podatkih tamkajšnjih oblasti živi nekaj več kot 20.000 Slovencev. Na obisku je bilo izpostavljeno tudi vprašanje sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja med Republiko Slovenijo in Avstralijo. Neobstoj takega sporazuma med državama namreč precej prizadene v Avstraliji živeče Slovence, saj so le-ti zaradi neobstoja takega sporazuma dvojno obdavčeni.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance in Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanje preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovorita.